

การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทโส้
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

The Development of English Reading Comprehension Ability by Using
Local-Content Based Learning Entitled “Thai So’s Way of Life”
for Mathayomsuksa 2 Students

ทาริกา กางกำจัต¹ วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ² ภูมิพงศ์ จอมหงษ์พิพัฒน์³

Tharika Kangkamchat¹ Vijitra Vonganusith² and Bhumbhong Jomhongbhibhat³

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทโส้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น 3) เปรียบเทียบความตระหนักรู้ในท้องถิ่นของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 โรงเรียนกุสุมาลย์วิทยาคม จำนวน 34 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบบวัดความตระหนักรู้ในท้องถิ่น และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทโส้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test แบบ Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทโส้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.87/78.31 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 75/75
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทโส้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความตระหนักรู้ในท้องถิ่นของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทโส้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยรวมหลังเรียน มีความตระหนักรู้ในท้องถิ่นในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.01$)

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$)

คำสำคัญ ความสามารถทางเขียนภาษาอังกฤษ การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ฟังความคิด

ABSTRACT

This study was conducted with the following purposes: 1) to develop and examine the efficiency of the local-content based learning activities entitled “Thai So’s Way of Life” for Mathayomsuksa 2 students to meet the criteria of 75/75, 2) to compare the students’ English reading comprehension abilities gained before and after learning through the developed activities, 3) to compare the students’ local awareness about before and after the invention, and 4) to explore the student’s satisfaction towards the developed activities. The samples, obtained by cluster random sampling, Mathayomsuksa 2/6 students in the second semester of 2015 academic year at Kusumanwitthayakhom School under the Secondary Educational Service Area Office 23. The instruments consisted of 1) the six sets of learning activities plan, 2) the English reading comprehensive achievement test, 3) the students’ local awareness, and 4) the of developed activities satisfaction questionnaires. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and t-test (Dependent Samples).

The findings were as follows:

1. The local-content based learning activities entitled “Thai So’s Way of Life” for development of English reading comprehension ability for Mathayomsuksa 2 students had its efficiency of 78.87/78.31 which was higher than the set criteria of 75/75.

2. The students’ ability in English reading for comprehension of students after the intervention was higher than that of before learning at the .01 level of significance.

3. After the students had learnt through the local-content based learning activities entitled “Thai So’s Way of Life”, their local awareness was higher than that of before learning at the highest level ($\bar{x} = 4.01$).

4. The student’s satisfaction towards the local-content based learning activities entitled “Thai So’s Way of Life” was at the highest level ($\bar{x} = 4.54$).

Keywords: Local Content-based Learning Activities, English Reading Comprehension Ability

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจ

เกี่ยวกับวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในทุกระดับชั้น เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ สร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เป็นรากฐานและ

การเตรียมความพร้อมในการเรียนของเยาวชนรุ่นใหม่ให้สอดคล้องกับสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร ช่วยให้เด็กเป็นผู้นักมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถพัฒนาความคิดและมองโลกกว้างขึ้นโดยมีความคาดหวังว่า เมื่อนักเรียนเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา นักเรียนจะมีความรู้ความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, หน้า 1) และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ก็มีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552, หน้า 4-5) ดังนั้น ดังนั้นแนวโน้มในการสอนภาษาอังกฤษ ในปัจจุบันจึงเน้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นการบูรณาการทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะฟัง ทักษะพูด ทักษะอ่านและทักษะเขียน ซึ่งการอ่านถือเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จากทักษะหลักทั้ง 4 ทักษะ เนื่องจากทักษะอ่านเป็นทักษะที่คงอยู่กับผู้เรียนนานที่สุดและมีโอกาสได้ใช้มากที่สุดหลังจบการศึกษาแล้ว หรืออาจถือว่าเป็นทักษะเดียวที่อยู่กับผู้เรียนไปตลอดชีวิต ในขณะที่ทักษะอื่นมีโอกาสใช้น้อยและอาจลืมไปในที่สุด ด้วยเหตุนี้ การอ่านจึงเป็นทักษะเป้าหมายและจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ทักษะการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพและใช้เป็นเครื่องมือสำคัญเพื่อนำไปสู่ความรู้และความสำเร็จในชีวิตต่อไป (รัชฎา ทับเทศ, 2554, หน้า 1-2) นอกจากนี้ ทักษะการอ่านถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ทำให้บุคคลก้าวหน้าและทันต่อเหตุการณ์ ฉะนั้นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้เยาวชน จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและ

ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง (ลักขณา แสงขาว, 2553, หน้า 2) ไม่เพียงแต่นักการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับการอ่าน องค์การสหประชาชาติ ก็เห็นความสำคัญของการอ่านว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต โดยเห็นว่า ผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออกมักจะมีเสียเปรียบกลายเป็นคนล้าหลัง ไม่ทันโลก ไม่ทันเหตุการณ์ อาจถูกหลอกลวงได้ง่ายและไม่เชื่อมั่นในตนเอง ไม่มีความสุขในการเข้าสังคม การอ่านหนังสือไม่ออกทำให้บุคคลนั้นรู้สึกว่าคุณเองไร้ศักดิ์ศรี ไม่สามารถรวมพูดคุยเรื่องต่างๆ กับผู้อื่นได้อย่างเท่าเทียมกัน ดังนั้น การอ่านจึงเป็นทักษะเบื้องต้นที่มนุษย์ทุกคนจำเป็นต้องใช้ในการดำเนินชีวิต

แม้ทักษะการอ่านจะมีความสำคัญมากเท่าใดแต่หากอ่านแล้วไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน ก็จะทำให้การอ่านนั้นไม่ประสบความสำเร็จ เพราะความเข้าใจในการอ่านถือเป็นจุดหมายหลักของการอ่านทุกชนิด ดังที่ รังสิมา บัวขวัญ (2551, หน้า 1) ได้กล่าวไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่านนับว่าเป็นจุดประสงค์หรือหัวใจในการอ่าน ผู้ที่มีความสามารถในการเข้าใจในสิ่งที่ตนอ่านนั้นต้องมีพฤติกรรมที่แสดงออกหลายประการ ได้แก่ การแปลความหมาย การตีความ การขยายความ และการผสมผสานความรู้ ความคิดใหม่ให้เข้ากับความรู้เดิม สามารถสรุปและประเมินค่าในสิ่งที่อ่านได้ สอดคล้องกับเพ็ญศรี รังสิยากุล (2528, หน้า 125 อ้างถึงใน บุษบาใจคำ, 2553, หน้า 40) ที่กล่าวว่าระดับความเข้าใจในการอ่านสามารถแบ่งออกเป็น 3 ระดับใหญ่ๆ ด้วยกัน คือ ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร ระดับความเข้าใจแบบตีความ และระดับความเข้าใจที่นำไปสู่การสรุป และ Herber and Herber (1993, p. 219 อ้างถึงใน รุ่งสุรีย์ กองเพชร, 2552, หน้า 11) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับต้น คือ ความเข้าใจระดับตามตัวอักษร ระดับปานกลาง คือ ความเข้าใจระดับตีความ และระดับสูง คือ ความเข้าใจระดับประยุกต์ใช้จากการศึกษาระดับความเข้าใจในการอ่านพบว่า ความเข้าใจในการอ่านแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร เป็นความเข้าใจขั้นพื้นฐานซึ่งผู้เรียนสามารถบอกรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับบทอ่านได้ ระดับความเข้าใจ ขั้นตีความ โดยผู้เรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์และบอกความสัมพันธ์ของเรื่องที่ได้ ระดับ

ความเข้าใจขั้นประยุกต์ใช้ เป็นการเชื่อมโยงความรู้อับประสบการณ์ของผู้เรียนเพื่อนำข้อมูลมาสรุปหรืออภิปรายได้

จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ในระดับประเทศ พบว่า สารที่ได้คะแนนต่ำ คือ สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีเนื้อหาสาระการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความนำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม แต่เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ขาดความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านและไม่สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาได้ ทำให้ผลการสอบมีคะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับประเทศตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับที่ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจปัญหาในการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนกุสุมาลย์วิทยาคม พบว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากนักเรียนยังมีปัญหาในด้านการอ่านภาษาอังกฤษ คือ ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ไม่สามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2556 พบว่า อยู่ในระดับควรปรับปรุง (โรงเรียนกุสุมาลย์วิทยาคม, 2557, หน้า 45) จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จึงสนใจที่จะหาแนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าว โดยได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งจากการศึกษาพบว่า การศึกษาที่ผ่านมามีแนวโน้มส่งเสริมและสนับสนุนว่าการนำบริบทในท้องถิ่นของผู้เรียนมาใช้เป็นเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ด้านภาษา ทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางภาษาของตนได้ดีขึ้น

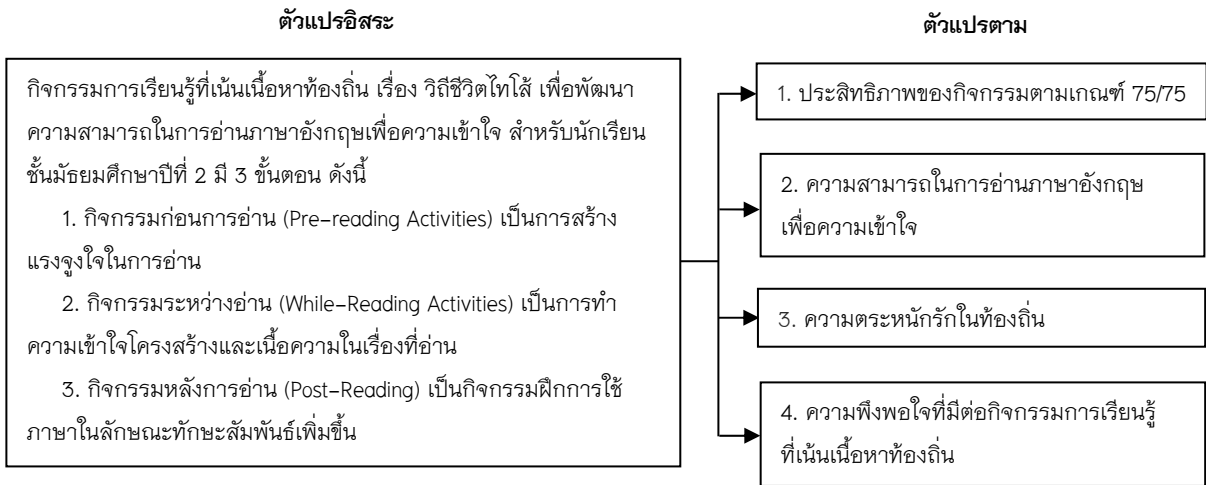
ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จึงสนใจที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่องวิถีชีวิตไท่ไล่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งผลที่ได้จะเป็นแนวทางในการสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างเต็มศักยภาพของตนเองต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไท่ไล่ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไท่ไล่ ก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบความตระหนักรู้ในท้องถิ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไท่ไล่ ก่อนเรียนและหลังเรียน
4. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไท่ไล่

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนกุสุมาลย์วิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 จำนวน 275 คน จำนวน 6 ห้องเรียน

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2/6 โรงเรียนกุสุมาลย์วิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 34 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เนื่องจากเป็นการจัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ มีนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน อยู่คละกันซึ่งสามารถเป็นตัวแทนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเพื่อนำมาใช้ในการวิจัยมี 4 ชนิด ดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 แผน

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

3. แบบวัดความตระหนักรักในท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 ข้อ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 20 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 จำนวน 34 คน โรงเรียนกุสุมาลย์วิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 6 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ใช้เวลาทั้งหมด จำนวน 18 ชั่วโมง ไม่รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเองตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 40 ข้อ และแบบวัดความตระหนักรักในท้องถิ่น จำนวน 20 ข้อ

1.2 ดำเนินการสอนตามกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

1.3 หลังจากการทดลองสิ้นสุดลง จึงดำเนินการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และแบบวัดความตระหนักรักในท้องถิ่นเป็นชุดเดียวกันกับใช้ทดสอบก่อนเรียน เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และความตระหนักรักในท้องถิ่น จากนั้นให้ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้

รวบรวมแบบบันทึกการเรียนรู้และแบบสัมภาษณ์ เพื่อจะ
ได้ข้อมูลมาจัดเป็นหมวดหมู่

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ที่
เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไท่ใต้ เพื่อพัฒนาความสามารถ
ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75
โดยใช้สูตร (E_1/E_2)

2. นำผลการทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนมา
วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและ
หลังเรียนโดยใช้สถิติ t-test (Dependent Samples)

3. เปรียบเทียบระดับความตระหนักรู้ในท้องถิ่น
ของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น
เรื่อง วิถีชีวิตไท่ใต้ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการหา
ค่าเฉลี่ย

4. วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ
กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นโดยการหาค่าเฉลี่ย

5. วิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกการเรียนรู้
ของนักเรียนและสัมภาษณ์นักเรียน นำมาวิเคราะห์เนื้อหา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัด
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
แบบวัดความตระหนักรู้ในท้องถิ่นและแบบสอบถาม
ความพึงพอใจของนักเรียน โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง
IOC

2.2 การหาความยากง่าย (p)

2.3 หาอำนาจจำแนก (r)

2.4 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
โดยคำนวณจากสูตร KR-20

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการหาประสิทธิภาพ
ของการจัดการเรียนการสอน โดยใช้สูตร E_1/E_2 ให้มีค่าเท่ากับ
75/75

3.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างความสามารถ
ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและ
หลังเรียน โดยใช้ t-test (Dependent Sampling)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้น
เนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไท่ใต้ เพื่อพัฒนาความสามารถ
ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่าง
คะแนนที่ได้จากกระบวนการเรียนรู้จากกิจกรรมระหว่างเรียน
กับคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถใน
การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้สูตร E_1/E_2 ที่มี
ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. นำผลการทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนมา
วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบของคะแนนก่อนเรียน
และหลังเรียนโดยใช้สถิติ t-test (Dependent Samples)

3. นำผลการวัดความตระหนักรู้ในท้องถิ่นก่อนเรียน
และหลังเรียนมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบ
ความตระหนักรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยหาค่าเฉลี่ย

4. นำผลการวัดระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรม
การเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นหลังเรียนมาวิเคราะห์หา
ค่าเฉลี่ย

5. วิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกการเรียนรู้ของ
นักเรียนและสัมภาษณ์นักเรียน นำมาวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น
เรื่อง วิถีชีวิตไท่ใต้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 2 ปรากฏผล ดังนี้

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหา ท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.87/78.31 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการวัดความตระหนักรู้ในท้องถิ่นของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ มีความตระหนักรู้ในท้องถิ่นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.01$)

4. ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวม มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 78.87/78.31 ซึ่งมีความหมายว่านักเรียนได้คะแนนจากการทดสอบหลังเรียนแต่ละกิจกรรมจำนวน 6 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 78.87 และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนเสร็จสิ้น คิดเป็นร้อยละ 78.31 แสดงว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนา

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยดำเนินการผ่านกระบวนการ ขั้นตอนในการจัดทำอย่างเป็นระบบและวิธีการที่เหมาะสม โดยมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ไวยากรณ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผล ประเมินผล ตรวจสอบคุณภาพ ทำการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ในหัวข้อต่างๆ ซึ่งเนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่นที่ผู้เรียนคุ้นเคยและมีพื้นความรู้เดิมอยู่แล้วเพราะเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่นักเรียนพบเห็นหรือปฏิบัติได้จากประสบการณ์จริง เพียงแต่ยังไม่ละเอียดและถ่องแท้ จึงทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ได้ง่าย ช่วยให้สามารถคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าในเรื่องที่อ่านได้อีกด้วย ทำให้เกิดความท้าทายที่จะศึกษาเพิ่มเติม เกิดการเติมเต็มและต่อยอดความรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเองมากขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อานาจ สมบัติยานุชิต (2552, หน้า 58) และงานวิจัยของ กรองทอง บุญพร้อม (2554, หน้า 56-58) ที่พบว่า การนำเนื้อหาท้องถิ่นมาจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ง่ายโดยเกิดการเชื่อมโยงความรู้ใหม่ทางภาษาที่ได้รับกับความรู้เดิมที่มีอยู่ ซึ่งการพิจารณาคัดเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียนนับเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะจะทำให้ผู้เรียนสามารถดึงเอาความรู้พื้นฐานที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนออกมาใช้เพื่อทำความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ออกแบบการเรียนรู้โดยนำเนื้อหาท้องถิ่นซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวมาทำเป็นบทอ่านภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนฝึกให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะที่จำเป็นสำหรับการอ่าน โดยขั้นก่อนการอ่านนักเรียน

ได้รับการกระตุ้นให้เกิดความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน โดยการนำเข้าสู่บทเรียนของครูผู้สอน เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความรู้เดิมที่มีเตรียมความพร้อมสำหรับเรื่องที่จะอ่านได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ที่จำเป็นสำหรับบทอ่านเพื่อเป็นการปูพื้นฐานความรู้ ได้ฝึกการสำรวจเพื่อหาข้อมูลของบทอ่านเพื่อเป็นแนวทางในการอ่าน ได้ฝึกตั้งคำถามเพื่อทำให้การอ่านมีจุดมุ่งหมาย เมื่อนักเรียนมีความพร้อมแล้วจึงเริ่มการอ่าน ในระหว่างการอ่าน นักเรียนได้อ่านบทอ่านอย่างละเอียดเพื่อตอบคำถามที่เกิดขึ้นก่อนหน้าพร้อมทั้งทำกิจกรรมที่ช่วยเพิ่มเติมความรู้และความเข้าใจให้มากขึ้น โดยมีเพื่อนร่วมชั้น และครูผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือ และคำแนะนำอย่างใกล้ชิด กิจกรรมที่ทำอย่างหลากหลายในขั้นนี้จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความชำนาญในการอ่าน เช่น การจับคู่คำศัพท์กับความหมาย การเรียงลำดับ การเลือกคำตอบถูก-ผิด การหาคำตอบจากเนื้อเรื่อง และในขั้นหลังการอ่าน นักเรียนจะได้ตรวจสอบความเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยการเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านจากการตอบคำถามและนำข้อมูลมาสรุปเป็นคำพูดของตนเองผ่านการแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่มและเพื่อนร่วมชั้น โดยมีครูผู้สอนให้ความช่วยเหลือเช่นเคย จากนั้นจึงทำแบบทดสอบท้ายแผนเพื่อเป็นการตรวจสอบความเข้าใจอีกขั้นหนึ่ง ซึ่งขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้สอดคล้องกับแนวคิดของ สุกัทร อักษรานุกเคราะห์ (2532, หน้า 89-91) และสุมิตรา อังวัฒนะกุล (2539, หน้า 178-179) ซึ่งได้แบ่งการจัดกิจกรรมการอ่านออกเป็น 3 ระยะ นอกจากขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วบทอ่านที่มีเนื้อหาสาระเป็นเรื่องใกล้ตัวเป็นประสบการณ์เดิมจะมีส่วนช่วยให้นักเรียนสามารถตีความในเรื่องที่เรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทร์จิรา กันธิดา (2548, หน้า 97-98) ได้พัฒนาบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษโครงการเกี่ยวกับเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษา ทักษะชีวิตและความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียน ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดโดยเฉพาะเมื่อนำเสนอโครงการทำให้เห็นถึงพัฒนาการของทั้ง 4 ทักษะ ได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลที่นักเรียนได้ค้นคว้าเป็นเรื่องใกล้ตัวทำให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

มากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญภา บำรุงสุข (2553, หน้า 107) ได้พัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่นโดยบูรณาการกิจกรรมมุ่งเน้นปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการพูดของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความตระหนักรักในท้องถิ่นของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไท้ไต้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมมีความตระหนักรักในท้องถิ่นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.01$) ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นที่นักเรียนคุ้นเคย แต่ยังไม่มีความรู้ถ่องแท้ในเรื่องนั้น เมื่อได้รับข้อมูลเพิ่มเติมทั้งจากบทอ่านที่มีรูปภาพประกอบซึ่งจะทำให้เข้าใจเรื่องราวได้ง่ายขึ้น ได้ฟังเพลง ได้ดูวีดิทัศน์ ซึ่งเป็นเรื่องราวที่นักเรียนไม่เคยรู้มาก่อน รวมถึงการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนที่เป็นชาวไท้ไต้ ในการศึกษาและการเน้นย้ำให้เห็นคุณค่าของวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นของครูผู้สอนทำให้นักเรียนเกิดความรู้และตระหนักในคุณค่าของท้องถิ่นมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ มยุรี กาญจนานาพิเชษฐ (2554, หน้า 58) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า หลังเรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นทำให้นักเรียนเกิดความตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นมากขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งฤดี โภชาแสง (2556, หน้า 231) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง วิถีชีวิตชาวไท้ไต้หมู่บ้านห้วยโสมบูรณ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า หลังเรียนด้วยหลักสูตรสถานศึกษาที่พัฒนาขึ้น นักเรียนมีความตระหนักในคุณค่าของประเพณีท้องถิ่นตนเองเกิดความภูมิใจ ได้รับการปลูกฝังค่านิยมการปฏิบัติที่ถูกต้อง และมีจิตสำนึกที่ดี

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง วิถีชีวิตไทลื้อ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$) ทั้งนี้เนื่องจากการนำเนื้อหาท้องถิ่นใกล้ตัวเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กับนักเรียนอยู่แล้วจึงง่ายต่อการทำความเข้าใจ เพราะนักเรียนสามารถใช้ความรู้เดิมที่มีในท้องถิ่นของตนเองเปรียบเทียบกับความรู้ใหม่ที่กำลังเรียนได้อย่างกลมกลืน นอกจากนี้เนื้อหาท้องถิ่นแล้วการใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ที่สวยงามและหลากหลายน่าสนใจ ยังช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี อีกประการหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียน คือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้คิดและปฏิบัติเป็นกลุ่มซึ่งมีเพื่อนคอยให้คำแนะนำ ร่วมกับครูที่คอยให้คำปรึกษาและให้การช่วยเหลือ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการร่วมกิจกรรมและกล้าแสดงออกมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สกาว พิมพิรัตน์ (2551, หน้า 73) ได้ทำการวิจัยเรื่องการส่งเสริมแรงจูงใจและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น พบว่า การเรียนเนื้อหาที่นักเรียนมีประสบการณ์เดิมอยู่แล้ว จะทำให้นักเรียนรู้สึกคุ้นเคยและคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่ยากเกินไป จะทำให้นักเรียนอยากเรียนเรื่องเหล่านั้น สอดคล้องกับ เพ็ญญา บำรุงสุข (2553, หน้า 107) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นโดยบูรณาการกิจกรรมมุ่งเน้นปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น โดยการบูรณาการกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากมีบรรยากาศในการเรียนรู้เป็นไปอย่างผ่อนคลายและผู้เรียนมีความสุขในการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จรัส ภูพานนิล (2553, หน้า 95) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่นโดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

พบว่า หลังเรียนด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สนองต่อความต้องการและความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความสุขและสนุกต่อการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรองทอง บุญพร้อม (2554, หน้า 57-59) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่สนองตอบความต้องการของนักเรียนและมีบรรยากาศที่ส่งผลต่อความมั่นใจในการใช้ภาษา จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

1. ในการนำเนื้อหาท้องถิ่นมาใช้ ครูผู้สอนควรมีการสำรวจความสนใจในเนื้อหาที่จะเรียนของนักเรียนก่อน แล้วจึงพิจารณาถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำเนื้อหามาใช้ผ่านภาษาอังกฤษเพื่อจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้สูงสุด
2. การนำเนื้อหาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความยากง่ายของระดับภาษา คำศัพท์ที่นำมาใช้ ให้เหมาะสมกับระดับสติปัญญาและความสามารถของนักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนและไม่เกิดความท้อแท้
3. การจัดการเรียนรู้ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูควรใช้วิธีการสอนและกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนแต่ละกลุ่ม และควรใช้เวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการส่งเสริมให้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านอื่นๆ ควบคู่กันไปด้วย เช่น การพัฒนาทักษะการฟัง-พูด เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ระหว่างการใช้เนื้อหาท้องถิ่นกับสื่อการสอนรูปแบบอื่นๆ หรือนำเนื้อหาท้องถิ่นไปประยุกต์ใช้ในรูปแบบนวัตกรรมอื่นๆ เพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

3. ควรมีการนำเอาเนื้อหาท้องถิ่นไปใช้ในการจัดการเรียนรู้กับรายวิชาอื่นเพื่อพัฒนาคุณธรรมด้านต่างๆ
4. ควรนำเนื้อหาท้องถิ่นไปพัฒนากับนักเรียนในระดับอื่นๆ
5. เนื้อหาท้องถิ่นสามารถนำมาปรับเป็นหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและเป็นหลักสูตรท้องถิ่นในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ได้

เอกสารอ้างอิง

- กรองทอง บุญพร้อม. (2554). *การพัฒนาบทเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบึง "อุตสาหกรรมนุเคราะห์" อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ฉะเชิงเทรา: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- จันทร์จิรา กันธิดา. (2548). *การพัฒนาบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษโครงการเกี่ยวกับเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษา ทักษะชีวิตและความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จรัส ภูพานิล. (2553). *การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- บุษบา ใจคำ. (2553). *การใช้การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ผ่านสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อเพิ่มพูนความรู้คำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เพ็ญภา บำรุงสุข. (2553). *การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- มยุรี กาญจนพิเชษฐ์. (2554). *การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านร่อง อำเภองาว จังหวัดลำปาง*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รังสิมา บัวขวัญ. (2551). *การพัฒนาแบบทดสอบโมติฟายด์โคลซในการวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- รัชฎา ทับเทศ. (2554). *การวิจัยและพัฒนาแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ ค.ต. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งสุรีย์ กองเพชร. (2552). *การพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามรูปแบบเอริก้าที่ส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- รุ่งฤดี โภษาแสง. (2556). *การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง วิถีชีวิตไทยอยู่บ้านห้วยโสมบурณ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยโสมบурณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- โรงเรียนกุสุมาลย์วิทยาคม. (2557). *รายงานการตรวจราชการและติดตามประเมินผลผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ*. สกลนคร: เอกสารกลุ่มบริหารวิชาการ โรงเรียนกุสุมาลย์วิทยาคม.

- ลักขณา แสงขาว. (2553). ผลการใช้วิธีการสอนแบบ KWL-Plus ร่วมกับการทำโครงการ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สกากร พิมพิรัตน์. (2551). การส่งเสริมแรงจูงใจและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนะกุล. (2539). การทดสอบความสามารถทางภาษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- อำนาจ สมบัติยานุชิต. (2552). การใช้เนื้อหาท้องถิ่นในการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูด การอ่านภาษาอังกฤษและความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของนักเรียนระดับก้าวหน้า. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.